

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Május' 4-dikén, 1832.

Nagy Britannia.

Az alsóháznak April- 18-kán tartott Ülésében Fergusson Ur a' Lengyel Ország jelen politikai állapotjáról így beszélt: „Febr. 26-kán adá ki az Orosz Tsászár azon nyilatkozatást, melly által Lengyel Orzágnak függetlenségét és Nemzetiségét egészen eltörölvén azt, Birodalmának tsak egy tartományává tette. Ugyan vegye gondolóra a' ház és az egész Európa, hogy midőn a' Bétsi Congressus a' Lengyel Királyságot tsak bizonyos feltételek alatt adta az Orosz Tsászárnak által, van e' ennek legkissebb jussa is arra, hogy ezen Orzágnak függetlenségét, sőt többet mondok — lételet szabad tetszése szerint tegye semmivé? Ezen kérdés megfejtésében az egész Európának kellene részesülni. A' Bétsi Congressus alkalmával nagy tüzzel őltalmazta Lord Castlereagh a' Lengyel Ország függetlenségét, — mivel Angliának Interestseje azt kívánja, hogy az, a' Lengyel nemzetiség semmivétetele elébe, minden töle kitelhető módon gátot vessen. (halljuk! halljuk!). És mivel Talleyrand is éppen ebben a' vélekedésben volt, az ő beszédjekre tett le Sándor Tsászár azon nyilvánosságos szándékáról, melly szerint az, a' Varsói Hrgséget az Orosz Tsászársággal tökéletesen egyesíteni akarta. A' melly meg ló-

vén, sok ideig tartó és tüzes szóhariz után végtére abban egyezett meg a' Congressus, hogy Lengyel Ország az Orosz Királyi páltza alatt külön Királyság legyen. Sándor Tsászár, egy tulajdon polgári alkotmányban különös törvényes jussokat és szabadságot adott az Orzágnak, — de az általa rendelt kormányzék, az ő altaratját, fájdalom! nem mindenütt teljesítette. Ez okozta 1830 dik esztendőben, azt a' közönséges felkelést, mellynek következésében az a' polgári alkotmány ez idő szerint egészen lerontatott. Ezen a' jusson Nagy Britannia is minden jussokat is elvehett volna a' felkölt Irlándiától, minekutánna azt meggyőzte, — és Skotziát tartományává tehette volna, minekutánna az, az ő jussaikat keresőknek segedelmet vitt. Angliának és Frantzia Országának, — mellyek közt, hogy a' jelen lévő egyet értés állandó legyen, szíveszerént óhajta a' beszélő, — jussok van, és azon kívül még kötelességek is, ezen dologba bele szállani. Ő (Fergusson) ugyan, nem kívánja, hogy Anglia Orosz, vagy akármelley Orzággal is hadba keveredjék, de arra nézve, hogy a' Bétsi Congressus határozásai megtartassanak, minden hatalmában lévő eszközöket elő kellene annak venni. A' közbejárásnak éppen olyan helye van a' Lengyelek dolgában, mint

volt akár a' Görögök akár a' Belgák ügyében. Vigyázzon Anglia, hogy Orosz Ország kezeit még Indiákra is ki ne terjessze. Nem ok nélkül inti a' beszélő az Anglus kormányszéket ekképpen. Mert hatalmas emberek tették Orosz Országban ezt a' nyilatkoztatást; hogy Orosz Ország éppen úgy tudná az Indiai dolgokat vinni, mint Anglia. — A' beszélő ezen vélekedéseit itt a' ház előtt tenni nyilvánvalókká, szent kötelességének esmerte. A' Kintstár Kantzellarius, Palmerston helyett, ki a' mai ülésben fontos dolgai miatt jelen nem lehetett, a' Fergusson Ur előadott észrevételeire így felelt: Lehetetlen — úgymond a' kintstár Kantzellarius, még most mélyen beleereszkednem annak előadásába, hogy a' Kormányszék Lengyel Országra nézve mit akar tselekedni, mert az (a' Kormányszék) a' lengyel Országban történt utóbbi változások felől még ekkoráig hivatalosan tudósítva nintsen, — a' szóban forgó proclamációt vele az Orosz Udvar még nem közölvén. Ennél fogva nagyon bízik benne, hogy a' ház néki meg fog engedni, ha a' kormányszéknek, az említett dologban való tétlenségét, elő nem adja. (halljuk! halljuk!) A' Kormányszék védelmezésére mindazáltal annyit mond, hogy azt egyáltalában nem lehet azzal vádolni, mintha Lengyel Országot az ösztönözte volna a' közelébbi felkelésre, vagy a' szolgáltatott volna annak eszközöket, arra, hogy azt (hadat) folytathassa. Miacsak utánna még egynéhányan, a' többek közt Lord Sandon is azt kívánta a' mit Fergusson, hogy t. i. a' Kormányszék vesse közbe magát a' Lengyelekért, Courtenay Ur azt kérte: hogy szabad legyen néki Canningnak azon jegyzésére emlékeztetni, melyet az, a' Frantziáknak Spanyol or-

szágba való beütések alkalmával tett; Nékünk, — monda a' nevezett Minister — valamely más Nemzet maga viselate ellen éppen nem kell kikélnünk, ha nem akarjuk azt, hogy ezen kikelés után, ha történetből semmi fogantja nem lesz, reánk háború következék. "Akármilyen nagy is Angliában a' Lengyelek szerentsétlenségeiben való részvétel, arra mindazáltal éppen semmi kedve sintsen a' népnek, hogy a' lengyel nemzetiség vissza állítására hadatindítson. Hihető, hogy innep után pontosabb feleletet adhatnak a' Ministerek, nem tsak arról, a' mit eddig tinnáltak, hanem arról is, hogy ezen dologra nézve mit akarnak tselekedni.

A' Times szerént, az Ausztriai és Burkus meghatalmazottak helybehagyása, közelébb Luxemburg felosztására nézve, néhány hivatalos nyilatkozatokkal történt meg. Azt mondták nevezetesen Ausztria és Burkus Ország, hogy ők, mint tagjai a' német szövetségnek, a' Tractatusnak azt illető részét feltétel nélkül addig el nem fogadják, míg abban a' Német szövetség meg nem egyezik, mellyhez Wilhelm Király is, mint Luxemburgi Nagy Hrg hozzá tartozik. Ezen pontnál azonban sokkal fontosabbnak tartja a' Times ezt: hogy a' Hollandiaiak Antverpiának még ez ideig mindég birtokában vagnak, a' mellytől pedig, ha a' Tractatus végre hajtatik, azoknak bizonyosan el kell esni.

A' Globe írja: Éppen most halljuk, hogy a' belga Tractatus közé a' következő foglalatu' tzikkely iktatódott be: ha nevezetesen a' Tractatusnak egyes részei a' Hollandia és Belga Ország közt való egyesség által módosíthatnak és ezen módosításokat az öt hatalmasságok helybehagyják, ezek a' hoz (Tractatushoz) tödalékül fognak adatni, és úgy fog-

nak tekinteni, mint alkotórészei az eredeti tractatusnak. Ez a' tzikkely a' Hollandiai Király részéről könnyebben elfogadhatóvá fogja a' Tractátust tenni, 's annak, ebben való megegyezését bizonyosan nem sokára maga után fogja húzni.

A' Courier szerint, hivatalosan jelentetik a' külső Ministernek: hogy Dom. Pedro a' Portugalliai Országok helytartóság vezérlését által vette, és az Anglus udvarnál, Gróf Funchalt már meg is hatalmazta. Egyéberánt Gróf Funchalt Párisban, ez idő szerint betegesen fekszik.

P á p a B i r t o k a.

Az allgemeine Zeitung két hivatalos levelet közöl. Az egyiket Gróf Saint-Aulaire küldötte Kardinális Bernettihez. Foglalatja ez: A' Frantzia kormányszék alig vevé Eminenziának Febr. 25 és 26 kán költ hivatalos levelét, midőn az alólírtnak tüstént meghagyatott, hogy az, a' General Cubieres távollétében az Expeditio Commendánsát Galloist, ki instructiójának ellene járt, tselekedeteiről adandó számadás végett küldené vissza Frantzia Országba. Midőn az alólírt, Eminenziát ezen végzés felől tudósítná, egyszersmind jelenté azt is, hogy a' Frantzia Kormányszéknek, a' Szentszék eránt való indulatja éppen nem változott meg; hogy az most is olyan jó barát mint volt; — hogy a' Pápa világi hatalmának, Státusa épségének és függetlenségének fentartása a' frantzia politikának Olasz Országra nézve most is úgy szolgál alap gyanánt, mint azelőtt. — Midőn az alólírt, Eminenziát előtt tett ezen nyilatkoztatás-tétel után, Ő Szentsége elébe mehetett, Ő Szentségét minden módon igyekezett

arról meggyőzni; hogy egy kevés időre csak valami szerentsétlen félre értés zavarhatá meg azt a' jó egyetértést, mellynek leendő visszaállittatását Ő Felsőge a' Frantziák Királya nagy kívánsággal óhajtja. Minthogy valamimélyebb politikára való tekintet (des considérations d' une haute politique) nem engedé, hogy az ezennel Olasz Országban tartózkodó frantzia seregek halasztás nélkül hívódjának vissza, az alólírt kéntelen volt. Ő Szentségét megkérni az eránt, hogy azoknak Anconában való léteben, mint megtörtént tselekedetben nyugodjék meg (d' acquiescer á leur présence á Ancone, á un fait accompli); de az (alólírt) azt a' parantsolatot vette, hogy tegyen eleget és ígérje meg mind azon feltételeket, mellyeket a' Pápa igazgatószéke elébe rak, és olyan neműek, mellyek a' frantzia Ország és az Olasz dolgokban részesült minden hatalmasságok közt uralkodó vélekedések egyenlőségét, és a' legtökéletesebb egyetértését legkissebb kétségbe sem hozzák. Meg lévén hatalmazva, mind azon akadályok elhárítására, mellyek ezen dolognak végét hátráltatnák, az alólírt reményli, hogy az egyezés rövid időn, a' legbarátságosabb módon fog megtörténni. E' végre további tudósítását Ő eminentziájának okvetetlen elvárja Rómában April. 15-kén 1832.

Saint Aulaire.

Erre adott feleletje Kardinál Bernetti nek ez: Az alólírt Kardinál közlé Ő Szentségével Excellenziának azon hivatalos levelét, mellyet felelet gyanánt ada Excellenziának az alólírtnak az Ancona megszállása eránt panaszolkozó írására. Tegyük fel, hogy Galois instructiója ellen tselekedett, hogy nélkü ezen maga visélete a' Frantzia kormányszéknek nem tetszett, és számadásra éppen ezért hívatott vissza:

Ő Szentsége mindazáltal nem tartóztatja magát meg ezen jegyzés tevésétől; hogy elég még ez ideig nem tétett, melly csak a' frantzia seregeknek Anconából való el távozásokban állana. Ő Szentsége szokott szelídsége 's maga mérséklése szerént, hogy Európának békessége ő miatta ne kotzkázassék; tekinti a' frantzia kormányszéknek azon fontos környüállásait, mellyek, a' mint Excellentziád módja nem engedik, hogy az Olaszországban lévő frantzia seregek, onnan halasztás nélkül elhívódjanak. Ezen környüállásra nézvén, és a' Szent Atya Státusai függetlenségek 's épségek eránt olly nagy részvétellel lévő hatalmasságokkal egyetértőleg, az alólírtra azt bízá ő Szentsége, hogy egyezzen meg Excellentziáddal azon időpontra nézve, mikor a' frantzia seregek Anconából eltávoznak, — mindenkor feltévén azonban azt, hogy ezen seregek munkássága, egész elmenetelekig tsak a' várban lévő katonái szolgálatokban fog határozódni, és hogy ezeknek Commandása magát semmi ollyas dologba nem elegyíti, a' mi ezen katonai szolgálathatárain kívül járna. Éppen azért nem távozhatik el Ő Szentsége az alább előadandó feltételektől, azon feltételektől, mellyeket az alól írt a' Szent Atya parantsolatjára a' nagyobb Hatalmasságokkal közölt vala, — Reményli Ő Szentsége, hogy Excellentziád, ezen feltételekben, mellyeknek írásában miaket a' magamérséklés és békesség lelke vezérelt, Fejedelmé nevében, minden további gondolkozás nélkül tökéletesen meg fog egyezni. Feleletjét Excellentziádnak el várja Rómában Apr. 16-kán.

Bernettí.

A' fenn említett feltételek ezek:

1) Az Anconába jött 450 emberek ha-

jón mindjárt vitessenek vissza Frantzia Országba. 2) Azon seregek, mellyek Febr. 25-kán szállottak ki Anconában, itt létek alatt a' Frantzia Követ vezérlése alatt legyenek, ki az ő kormányszékétől hatalmaztassék meg arra, hogy a' seregek Commandánsainak közvetlen adhasson parantsolatokat. 3) Ezen tsapatok vagy hajóseregosztályok, semmiféle szín alatt ne szaporíttassanak. 4) A' frantzia seregeknek Anconában létek alatt, a' sántzkészítés meg nem engedtetik; az, a' mivel most foglalatoskodnak, tüstént szakasztassék félbe, és többé el se kezdődjék. 5) Mihelyt a' Pápa kormányszéke, az Ausztriától kért segítség nélkül el lehet; a' Szent Atya azonnal meg fogja kérni Ő Tsászári-Királyi Apostoli Felségét, hogy azt vitesse vissza. Anconából ugyan alkör a' frantziák is elfognak hajókázni. 6) Az Anconai fellegráron, mostantól fogva, tsak a' Pápa zászlója fog lobogni. 7) A' frantzia seregeknek, az Anconai falain kívül menni nem szabad. General Cubieresnek azon egyezése, mellyet az, a' szállítás eránt Constantini Benedekkel kötött, tzél nélkül való, 's ennél fogva semmivé tétetik. 8) Az Anconában lévő seregek Commandánsai a' Pápa igazgatószékének munkálkodásiba, nevezetesen a' Politzia rendelkezéseibe ne szóljon, se azokat ne akadályoztassa. 9) Az Expeditióra, valamint a' frantzia seregekre Anconában tett minden költségek terhét Frantzia Ország hordozza. 10) Anconában a' frantzia seregek Commandánsa mellé egy politikai Agens rendeltetik, ki hogy ezen tzikelyek szoros végrehajtására felvígyázhasson, a' végre a' Frantzia Országi követ részéről elegendő hatalommal fog felruháztni.

Belga Ország.

A' Brüsseli Courrier szerént Meulenaere Ur, az 56 Protocollum alkalmával bizonyos és hathatós Instrukciókat küldött Weyer Urnak. Ebből látetszik, hogy a' nevezett Minister tsak ugyan megesmerte kötelességét, — de még ezzel nints vége a' dolognak. Nem elég nekünk, a' Conferenztziának azon utolsó határozása ellen protestálni, melly minket a' legveszedelmesebb állapotban helyeztet, hanem azon állapot veszedelmeit erőszakkal is el kell hárítanunk. Ennek elérése végett azt javasoljuk a' Kormányshéknek, hogy nem színtelt, hanem valódi, vagy ha a' szükség úgy kívánja még a' gorombaságtól sem egészen szabad állhatatossággal álljon elő, és a' hatalmaságoiktól nyilvánóságos és egyenes feleletet kívánjon.

Világosságra jöven, hogy azon rendtelenségeknek és illetlen tselekedeteknek, — mellyek a' Luxemburgi Hrgségben, annak törvényes fejedelme és az attól állított tisztiszékek, nemtsak, hanem az annak hűsége mellett maradt minden polgárok ellen darab időtől fogva véghez vitetnek — fő és indító oka Thorn Ur, ki hajdan Luxemburgban ügyvéd, a' Senatusnak tagja volt; az 1830-ki revolutió óta pedig a' Belgium részéről ott felállított igazgató szék Feje's a' Luxemburgi Tartomány Kormányosa; a' hollandiai Igazgató szék elvégezé, hogy adandó alkalommal azt elfogassa. Ezen határozás után egyszer hire futamodik, hogy Thurn Ur, egy Vasárnap Schönfeltzbe szándékozik. Az erőszaktétel végbe vitelére 10 Személyeknek alattomban parantsolat adatik még pedig esküvés alatt, hogy e' felől senkinek sem szóllanak. Illy tzállal már Szom-

baton a' Schönfeltzi erdőben, melly Luxemburgtól három órányira van, lesben állítatnak. Midőn April. 16-án Thorn Ur a' mājorjába menne, és onnan fegyver nélkül, semmi rosszszat nem gyanítván, útját folytatva az említett erdőhöz érkezett volna, először tsak három tetétől fogva talpig fegyverben lévő személyek által támadtatik meg, azután jövenek elő a' többek is számszerént heten. Thorn eleget kiáltozott segedelémért, de hijában, mert reá senki sem halgatott, — le fogják, a' száját betömik, verik nemtsak, hanem még lövéssel is fenyegetik, ha meg mozdul. A' szerentsétlen Kormányos így eldöngetve Luxemburghoz nem meszsze egy tserjés helyre tzibáltatott, hol egy szekérre, mellyet Hollandiai fogdmegek vettek körül, vettetett fel. Ugyan arra a' szekérre ülven General Goedecke is, vele együtt a' városba ment, a' hol őt tömlőtzbbe tétette. Mind ez az, a' mit ezen szerentsétlen történetről hallhattunk. — Az Independant írja: hogy a' Memorial Belgének, feljebbi előadása igazságát maga Thorn Ur is megesméri egy levelében, mellyet az, a' Luxemburgi tömlőtzből írt, és Ropignon-hoz, az Arloni Rendek Követségének tagjához útasított. Thorn Ur General Goedeckével sok ideig beszélgetett, de azt a' beszélgetést ő, levelében nem közölhette. Előre való vígyázásból a' levéltár Arlonból elvitetett és Lütlichből Auxemburg felé seregek indultak.

A' Belga Monitor April. 20-kán a' Thorn fogságba tételéről így ír: Egy hallatlan dolog vitetett véghez. A' nemzetek jussa megsértésével a' Senatusnak egy tagja, egy közönségoos fő tisztviselő, valami felfegyverkezett csoport által a' belga földön megtámadtat-

ván, illetlen bánás között vitetett a' Luxemburgi tömlőtze. Úgy látszik, hogy ezt Luxemburgban már régen főzik, és hogy ez a' városi polgári tisztikar előtt sem volt esmeretlen. Mikor ez a' hír Brüsszelbe érkezett, a' Kormányzék nem tehetvén fel a' Hollandiaiakról illy nagy hitiszegettséget, a' felől bizonyosabban teendő tudósítás után várakozott, mert azt tartotta, hogy a' dolgok először mindenkor nagyítva szoktak előadódni. De hogy az említett dolog valósággal megtörtént, a' Luxemburgi Rendek két tagjai hiteles tudósításokból későbbben bebizonyosodott. — A' külső dolgok Ministere a' Királyt ezen hitiszegekről nyomban tudósította, 's azzal a' körülállásokhoz képpeszt szükséges rendszabások felől tanácskozott. A' Király megesmerete, hogy az ő kormányzéke 's a' nemzet méltósága illy gyalázatos megtámadtatásáért elégtételt kívánnak. — Angliának és Frantzia Országának Követjei elébe kemény előterjesztések tétettek. Párisban és Londonban lévő Követjeinknek a' dolog tudokra adatott, olly tzelből, hogy azok azt azon udvarnak, mellynél vagynak minél elébb jelentsék be. A dair Robert Hágába mindjárt írt. Tétettek egyszersmind ollyan rendelések is, mellyek akadályt vetnének, hogy ehez hasonló valami dolog többé ne történjék. Ezen alkalmatossággal a' Kormányzék hathatósan és egy ollyan nemzet méltóságához képpeszt fog tselekedni, melly a' maga jussainak és törvényei sérthetlenségeknél tekintetét tud szerezni. — Ez az Ujság is elbeszéli, miképpen leselkedtek Thorn után a' Hollandusok? hogy fogták azt meg? — mint vitetett a' városba? ott rajta mi történt? Azt mondja nevezetesen, hogy midőn a' kotsiból leszállott 's a' nép meglátta, hogy ábrázatja fel van dagadva, sze-

mei veresek és gyúladt állapotban vagynak; ruhái darabokba szagattattak, — nem állhatta meg, hogy boszszúságát ki ne jelentse, — ekképpen ne kiáltozzon: „Eljének a' Belgák! és ugyan volt dolga az ott lévő katonaságnak, míg azt letudta tsilapítani. — A' Thorn fogságba való vettetése April. 18-kán már a' belga Képviselők Kamarája Ülésében is megfordult, holott Dumortier az igazgatószekeket nagy tüzszel szöllítá fel a' Nemzeten ejtett sérelemért való hathatós boszszú állásra.

Frantzia Ország.

April. 21-kén a' két Kamarák ülései 1831 ik esztendőről, Királyi nyilatkozatás által, mellyet a' Pairek Kamarájában, a' hadi Minister; a' Követekében pedig a' Petsétörző adott a' Kamarák illető Praesidenseinek kezében, és a' mellyet ezek fel olvastak, — valósággal berekesztettek. — A' Pairek Kamarája üléseinek végződésék előtt Duc de Mouchy, a' Praesidensnek jelenté, hogy ő a' Pairei rangot leteszi.

A' Nouvelliste jelenti: Sokan állítják, hogy a' Palaisroyalban, — a' gázszal világosított helyeken, és a' Gázmérő szomszédságában a' cholera még ekkoráig magát nem mutatta. A' Praefectus ezen beszédnek végére járatott, és bebizonyosodott, hogy igaz.

Párisban telegrafon érkezett tudósítás, hogy a' Cholera Lyonban is kiütött. Egy útas Aszszony már meghalt abban a' nyavalyában. Ez a' nyavalya az Ország különböző részeiben, különböző dühösséggel pusztít. Sok helyeken, tsak azon útasok esnek Cholerába, a' kik Párisból jöttek. — Marschall Gróf Lobau a' Nemzeti gárda Feje is Cholerába esett, de ismét meggyógyult. — A' Párisi Érsek 40 napi kö-

zönséges könyörgéseket rendelt, a' Cholera megszűnéséért való esedezés végett.

A' Nationál szerént a' Perier nyavalyája annyira megsűjosodott, hogy kimenetele felől az Orvosok kételkedni kezdenek. — A' Tribune hasonló kedvetlen tudósítást ad a' most nevezett Minister állapotjáról, állítván: hogy az a' hideglelés óráin kívül is több ízben volt magán kívül. — Gróf d' Argo ut tökéletesen meggyógyult.

A' Király kívánsága az: hogy az ő neve napja, (Máj. 1-ső napj.) a' jelen szomorú környűl állások között az Országban sehol se innepeltessék meg, hanem az a' pénz, mellyet a' Közönségek ezen innep megülésére szántak, a' szegény betegek segéllésére fordítassék.

Raynevalhoz, ki most Bayonnában van, hogy onnan Spanyol Országba utazzon, a' hova Követnek van rendelve, telegráfon parantsolat küldetett, hogy ott várja el a' Kormány-szék további rendelését, mert meg lehet, hogy a' külső Ministeri hivatal vivése végett vissza fog hívattatni.

T ö r ö k O r s z á g.

A' Török Moniteur Mártz. 31-kán közli: Török Országban ezelőtt a' kis A'siai Feldmarsali és a' hadi munkálkodások végett A'siába küldött seregeknek fő vezéri hivatala tsak a' Nagyvezéri titulussal és méltósággal felruházott személyeknek, még pedig ezeknek is tsak akkor, midőn háborúramentek, adódott által. A' most uralkodó Tsászár, mint a' birodalom régi rendtartásainak újítója, és sok új rendeléseknek szerzője, hogy a' katonai dolgozatokat fontosabbakká és erősebbekké te-

gye, azt határozta, hogy az Arábiai seregek fő vezére Hussein Basa, Tsirmeni helytartó, Kis Asiai feldmarsali rangra emeltessék, és az ezen fő méltósággal együtt járó jussokkal 's hatalommal éljen. — Hussein Basának, a' kinevezőparantsolatot, O'Msga a' Tsászár meghagyása szerént Achmet Basa a' Garda osztály Generalja adá által. Ezen kinevező parantsolathoz völt mellekelve a' Tsászárnak tulajdon kezével írt rendelése is, melly igen nevezetes. — Ezt a' jövő postán közleni fogjuk.

O r o s z O r s z á g.

Szent Pétervárából April. 18-kán jelentik: A' Kurir éppen ma indult Londonba, a' Tsászárnak azon parantsolatjával, hogy az Orosz meghatalmazott, a' belga tractátus helybehagyását a' belga meghatalmazottal tserélje ki.

S p a n y o l O r s z á g.

A' Cholerának Párisban lett kiütése híre az egész Országot nagy rémülésbe hozta. A' határszéleken már régen fenn álló Kordonon kívül, Bergarán felyűl másik is húzatott, a' hol az útasok ismét két napi Contumatzia alávetelnek. Frantzia Követ Gróf Rayneval felől, a' ki ez előtt kevéssel nevezetett Követnek és kirendelt helyére most utazik, azt a' rendelést tevő a' Kormány-szék az Iruni egésségre ügyelő tisztségnek, hogy az (a' Követ) 10 napig tartó Contumatziát álljon. Az útaszószekereknek Irunon túl menni nem szabad. Bayonnéig bizonyos szekerek küldetiek, mellyek az útasokat Behobiáig hozzák. Mind ezen szoros vigyázat mellett sem reménylik a' Spa-

nyolok, hogy a' Cholerát kikerüljék, és nagyon félnek. Spanyolországban egy időtől fogva a' Postákat gyakran kirabolják. Ezen rablások következtében a' Király megparantsolta, hogy az 1828-dik eszt. Jan. 28 kán költ végzés szerint azon Városok és Faluk lakosi felelnek a' rablásokról, a' kiknek határain azok történnek.

A' Pénz folyamata Május' 5-dikán, közép ár: —
 A' Státus' 5p.Centes Obligázióji 88 1/2
 Az 1820-béli sorsosok: —
 Az 1821-béli hasonlók: 125 3/4
 Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligázióji: 47 1/2 for. keltek, mind Conv.
 A' Bank-Aktziák keltek 1158 1/4 for. ton Conv. Pénzben.

H i r d e t é s e k.

Nagy Méltóságú Gróf Illyésházy Nagy Szarvai Uradalmának Tisztsége által, ezennel Közhírré tétetik; hogy a' jövő Sz. Iván hava 18-an reggel Csallóközben Somoria mező Városa mellett fekvő Nagy Szarvai helységben Nro.60 darab, Külömbféle idejű ménesbéli lovak, a' többet ígérőnek Készpénzbéli fizetés mellett, elfognak adattatni; 's ezeket addig is, ugyan ott, a' szokott legelőjökön Kiki tettszése szerint meg is nézheti.

A' Jégeső ellen állított Majlandi viszontagos Kármentő Egyesület részéről.

Minthogy némelly környülmények a' Rendszabások 4-dik §-ben (1831. Dec. 31-kén) kített időhatár megtartását lehetlenné tették; azomban pedig azt meghoszsabítani több okokra nézve nem látszik lehetségesnek; erre nézve az Egyesület igazgató Tanácsa azt végezte, hogy az eredeti feltételek, melyek a' Toldalék 4-dik tikkelyében állanak, évenként a' következő megváltoztatott 's lejjebb tett jutaloni pénz szerint vétessenek el úgymint:

évenként	{	3/4 For. helyett, minden 100 ftól 1/2 proCent. az I.)) Osztályi természetménytől.
		1 1/2 for. — — — — 1 f. — a' II.)	
		3 — — — — — 1 1/2 — a' III.)	
		4 — — — — — 2 — — a' IV.)	

E' szerint fogadhatják el mint Tartománybeli Agensek a' jutalompenzt, és köthetnek alkut.

A' Kik ezen közhasznú Egyesületben részt kívánnak venni, ne terheltesse a' vidékekben kinevezett Agens Urakhoz folyamodni.

Béts Mártz. 2-kán 1832.

Arming Ferentz,
 a' Ts. K. egyes. Cancellaria épületének Inspectorá által Magyar Országra nézve az Intézet Fő Agense:
 lakása: Judenplatz Nro 384.

(Félárkus „**SOKFÉLE**“ Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó's ef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)